

UKRAINIAN LABOR NEWS

Published weekly under the auspices of The Winnipeg Trades and Labor Council... Subscription \$2.00 a year.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить раз в тиждень заходом Вінніпегської Ремісничо-Робітничої Ради.

Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, cor Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

ДУРИТИ МОЖНА ЛИШЕ ДО ЧАСУ.

"Офіційним представником" Петлюри і Ко. в Злуч. Державах був і "е" (принявши за такого себе уважає) п. Юліян Бачинський, який є головою укр. місії в Вашингтоні.

Що п. Бачинський послужився не раз при подаванні "вістей" з України отверто брехню, про це може посвідчити найкраще такий випадок. Коли Петлюра утік до Варшави і про це почали вже писати всі газети, п. Бачинський побирав, що не можна довше про це мовчати.

Що п. Бачинський перенесені вісти про утечу Петлюри до Польщі. Він, покидаючи ся на вірогідності, лише йому, як "урядовому представникові", приступити інформації, урочисто заявив, що Петлюра був лише один день в Варшаві, де конферував з Пласудским, і зараз виїхав на Україну на фронт.

Та з часом почали прихидити до Америки старокравні газети і з них показало ся, що Петлюра таки дійсно перебуває в Польщі. П. Бачинський на все те мовчав. Та вкінці і йому стало того всего писання про побут Петлюри у Варшаві за багато, і він недавно тому оповістив "офіційно", що Петлюра є у Варшаві, "де так багато корисного зробив", але що він "захорував", то не міг до того часу вернути на Україну.

Та се лише один доказ брехні п. Бачинського. Такої "правдомовності" в п. Бачинського було і більше.

Таке "інформоване" читачі петлюрівської преси публіки стало вже занадто одноозорним і брехливим навіть для самих редакторів петлюрівських газет, тих власне, для котрих п. Бачинський находить ся в Злуч. Державах і на котрих опирається ця ціла його "політика" баламучення і одурювання укр. робітників по сім боці океану.

ЦІНА, ЗА ЯКУ ПЕТЛЮРА І КОМАНТА "ГОСТІС" У ВАРШАВІ.

Як відомо вже читачам "Укр. Роб. Вістей", Петлюра віддав в листопаді м. р. Камінець Подільський і кілька повітів Подільської та Волинської губерній Полякам а сам з більшістю свого кабінету подав ся до Варшави.

Відтак дістаємо вісти із згаданого Українського Інформаційного Бюро у Вашингтоні. Щодо самих фактів, так вісти з того жерела є звичайно повторені і ствержені висті, які нам подала американська преса.

О. Р. КАМІНЕЦЬ ПІД ПОЛЬСЬКОЮ ВЛАДОЮ. (Від власного кореспондента). 17. листопада населення Каміня побачило польську кінноту на своїх улицах.

Ціни піднялись на хліб у двох (з 14 карбованців до 30). Було заведено примусове хождение корон по 6 карбованців за 1 і марок польських по 8 карбованців за 1.

Польська влада на Україні. (Від власного кореспондента). Катастрофальні воєнні події, спричинені зрадою начальника вождя галицької армії ген. Тарнавського, спонукали Начальне Українське Правительство покинути тимчасово столицю України Камінець Подільський.

Міський міліцію було роспущено. Натомість було поставлено польську.

Від міської думи командант (польський) потребував прийняти видатків на утримання польської міліції на кошті міста. Голова міської думи Кирило Східній Галиччій.

Так говорить, покищо дуже несподівано, про "інформаційну діяльність" п. Бачинського, згідно його бюра один з редакторів петлюрівських газет. Від себе ми скажемо лише хибно, що баламутити працюючі маси можна лише до часу, і власне тепер той час скінчив ся і панам Бачинським з їх бюрами треба йти на зелену пащу.

які опусли українське військо, було тоді, а й тепер є певне, що обі сторони у своїм відношенні мали а й мають руководитись вимогами міжнародного права.

Тому то Українське Правительство настановило одного із членів кабінету міністра проф. Огієнка своїм уповноваженим заступником для заряду по цивільним справам на території, що її опустило, віддало йому потрібні інструкції, познайомило його із змістом декларації з 2 грудня м. р. і з тими звичайними заявами, які та декларація викликала у польській делегації, і було певне, що запрошені польські військові власті, вступаючи на українську територію, мають своїм обов'язком відповідати вказівці і інструкції, оперті на декларації з 2 грудня м. р. (Декларація з 2 грудня м. р. про котру тут мова, се декларація варшавська петлюрівської місії з А. Лівичевим на чолі, якою віддано східну Галичину Польщі — Ред. "У. Р. В.")

Та між тим на адресу Начальної Української Влади в Українському Правительстві стали доходити вісти від поданих осіб про надужиття, яких допускають ся польське військо начальство над державними урядами, державним і суспільним майном, над політичними правами мешканців і їх приватним майном. Число тих скарг зростає щораз більше. Тут подаємо факти, які найбільше вказують на безнадійність цього відношення.

Ціни піднялись на хліб у двох (з 14 карбованців до 30). Було заведено примусове хождение корон по 6 карбованців за 1 і марок польських по 8 карбованців за 1.

Польська влада на Україні. (Від власного кореспондента). Катастрофальні воєнні події, спричинені зрадою начальника вождя галицької армії ген. Тарнавського, спонукали Начальне Українське Правительство покинути тимчасово столицю України Камінець Подільський.

Міський міліцію було роспущено. Натомість було поставлено польську.

Від міської думи командант (польський) потребував прийняти видатків на утримання польської міліції на кошті міста. Голова міської думи Кирило Східній Галиччій.

Так говорить, покищо дуже несподівано, про "інформаційну діяльність" п. Бачинського, згідно його бюра один з редакторів петлюрівських газет. Від себе ми скажемо лише хибно, що баламутити працюючі маси можна лише до часу, і власне тепер той час скінчив ся і панам Бачинським з їх бюрами треба йти на зелену пащу.

міліцію, як прибула до Каміня. Діаємо ся, що громадську руг. мають розважати й вибрати нову, а її председателем де бути Поляк.

В справі валюти польські власті вилі розпорядки, які могли сплукати тільки велику спекуляцію грошей. Так приміром розпорядком з 12 грудня "тановив" командант ось які курси: 1 марка — 8 карб., корона — 6 карб., в часті кін приватний курс у Каміні вносили 5-6 карб., а далі й кордон 4 карб., за польську марку. З огляду на такий курс стали військові банкі силою домагати ся винимати арок на карбованці.

Справу реорганізації українського війська, яке через зраду л. Тарнавського попало в невід, велеть ся у зовсім неприйнятному відношенні місцевих вишхольських властей. З численних прикладів наводимо наступний: один гурток офіцерів в числі 65, який через Львів справлено у Ланцут, задержано у Львові при їм постановано з ними, нічеч вони були полонені якої ворожої держави; тільки з трудом довів ся гурток того, що віддано їх до Ланцута не як прашані, але як охотників для людчої української армії.

У відношенні до цивільного населення ведеть ся неоправдану нічим політику репресивних середників (покажі, мешканці, котрибуції (Ісківці, Лашківці, Гаврилівці, Вітківці і інші) безпідставно арештовані суспільних діячів. Гідний згадки неможливою організаційний спосіб репресивції; у кого тільки подібеть ся одяг або чоботи тільки на військовий вказок, се репресуєть ся, як військову власність. В тій цілі переводить ся ревізію у всіх мешканців.

До сього треба додати ще про вивіз державної власності вартості мільярдів карбованців і се без ніяких протоколів. Маєток сей оставили нарочно у Каміні українські державні власті.

Сих кілька прикладів вистарчить, щоб зрозуміти отсю політику, яку ведуть на Поділлі представники польської власті. Ся політика викликає оубурне й нарешті в дуже горячих прихильників зближення України й Польщі. Чуеть ся нарешті, що декларація, яка мала бути основою зближення двох сусідніх народів, показала мертвизною словом в порівнанню з дійсною, жорстокою і далеко від сього слова.

ЯК ВТІКАЮТЬ З КАМІНЯ. Не маючи змоги винести пановання польського команданта, багато громадян втікає з Каміня. Одні тікають без "протекції" а інші з нею.

Тако самою дорогою, що виїждять польські військові власті підступають у цю сторону української власті й низші представники властей. І так: у депеші з 1919. м. р. на імя п. Огієнка оспівдує військовий лікар п. В. Дорута, що всі розпорядки вищої української власті не мають ніякого значення. Він називає п. Огієнка "тимчасовим міністром", мимо того, що п. Огієнка є законним членом Кабінету Міністрів Правительства У. Н. Р., а крім сього й головним повновластцем сього Правительства.

Старий Головного повновластця міністра п. Огієнка називати правильне поучене із українською дипломатичною Місією в Варшаві, як і тими членами Правительства, які зараз там перебувають, не довело до успішного кінця, по тій простій причині, що телеграми й листи п. Огієнка не доходили до призначеного місця, а висланих кур'єрів або відсилено назад до Каміня, або їх арештовано, а пакунки відібрано й розпечатувано.

Відношене до представників місцевої власті дуже вороже арештовано і тільки на протест головного повновластця випущено на волю, міську міліцію, яку полидили українські власті, знесено. На її місце запропоновано магистратів приїхати на кошті міста польську